

Susihukka ja Punahilkka

Tyttö kulki tietä pitkin
koppa pienoinen kädessä.
Rallatteli huoletonna,
riemumielellä iloitsi.

Susihukka kuusen alla
väijyskeli, vaaniskeli.

Kysyi hukka mielistellen:
- Mihin tyttönen menossa,
Punahilkka, ystäväni?

Mummon luo olen menossa,
vien hänelle lämpimäistä.
Hän on kuumeessa kovassa
mökissänsä matkan päässä.

Susi virkkoi viekkahasti:
- Ikävät on uutisesi,
sano terveiset minulta,
ehkäpä pian tapaamme!

Hukka metsähän hävisi,
juoksi mummelin mökille.
Mummon nielaisi mahaansa,
meni piiloon peiton alle.

Punahilkka jo tulikin,
meni mummon sängyn luokse,
katsoi pitkään ja kyseli:
- Miksi on sinulla mummo
korvat karvaiset, kamalat,
ja vihaiset viirusilmät,
nenäkin niin hirmu pitkä?

- Siksi että näin paremmin
voin sinua tarkastella,
kuulla terveiset tutuilta,
sekä haistaa tuomisesi.

- Mutta miksi on sinulla
torahampaat hirvittävät,
kieli pitkä ja leveä,

kuola suusta tippumassa?

Hukka hyppäsi äkisti,
Punahilkan suuhun sieppas,
nielaisi pureksimatta,
peiton alle taas pujahti,
uneen vaipui vatsa täynnä.

Ohi kulki metsästäjä,
havaitti hukan tekokset,
auki ratkoi kelmin vatsan,
viime hetkellä pelasti
Punahilkan ynnä mummon
katkeralta kuolemalta.

Metsästäjä täyteen haali
suden vatsahan kiviä,
naureskellen itseksensä
kiinni ompeli otuksen.

Jopahan heräsi hukka,
jano suuri suuta poltti.
Kaivoon kurkotti ketale,
kieltä koetti kostutella.

Veteen molskahti mokoma
kivivatsansa keralla,
umpisukkeloon sukelsi,
hä ipyi muita kiusaamasta.

Hiiri kissan räätälinä

Kassu Kissala murehti
risaisia housujansa,
takki rääsyksi kulunut,
liivit aivan kunnottomat.
- Kuluneita on kuteeni,
valmistutan vaatteet hienot.
Mistä räätäli etevä
lö ytyisi nyt neulojaksi?

Herkko Hiirelä asusti
siinä Kassun naapurina.
Räättäli on harjaantunut,
neulan käyttäjä etevä.
Hyvin ommella osasi,
taiten pisti kiinni nauhat
saumat ommella osasi,
napit neuloi neuvokkaasti

Sakset Herkolla terävät,
mittanauha kaulallansa,
rillit pyöreät nenällä,
sormustinkin sormessansa.
Istui pöydällä pitäen
ommeltavaa hyppysissä.
Siinä tarkasti tikaten
se saumat lujimmat laati.

Tulee Kassu jo tuvalle
kainalossa kangaspakka,
vaatelaatua parasta,
silkkiä lie hienonlaista.

Herkko kuulehan minua,
töitä sulle tarjoaisin,
puvun mulle jos tekisit,
sinut siitä palkitsisin.

- Toki ommella haluan
puvun hienon naapurille.
Saat sen huomenna hakea,
sitten illan saapuessa.

Kassu saapuikin ajoissa,
hiiri istui neulomassa.
- Eipä riittänyt puvuksi
silkkikangas kiiltäväinen,
takki kuitenkin tulisi,
ompelen sen mielelläni!

- No, takki ompele sopiva,
housut vanhat kelvannevat,
sitten huomenna hakisin
nutun kauniin harteilleni.
Saapui Kassu taas tuvalle,
Herkko vielä ahkeroitsi.

Katsoi Kassua varoen:

- Eipä riittänyt tavara,
takin hienon tarpehiksi,
mutta liivit kai tulisi,
sievät, kissalle sopivat.

Kassu hiukan kiivastuen
sanoo Herkolle hymyttä:

- Jos teet liivit laatusimmat,
sopii sellainen somasti.
Huomenna tuun noutamahan,
taasen illan tummuessa.

Tuli ilta taas ihana,

Kassu naapurin luo saapui,
oli tiukka ja totinen:

- Joko on liivit valmihina,
kevätjuhlat on tulossa?

Herkko lakkaa neulomasta:

- Hyvä naapuri, valitan!
Eipä liiviksi levinnyt
silkkikangas kirjavainen,
mutta kukkaron korean,
voisin sulle neuloskella.

Kassu harmista murahti,
hiirtä tassulla tavoitti.

Herkko piilohon livahti,
harmiansa Kassu itki.

Siitä saakka on kisulit
hiiriä vain saalistellut.

Kissat kyttäävät kololla,
milloin hyppää hiirulaiset.

Nepä nappaavat nätisti
terävillä kynsillänsä
makuherkuksi hyväksi
mieluisaksi eineheksi.